

Amikor a nyúl viszi a vadászpuskát, vagyis az indexált társadalomtudomány

2016 október 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Egy hosszú cikkben elemzi az Igazság és Megfellebbezhetetlen Tudás Vezényl? Csillaga, Szentkirályi Balázs, Index publicista a Vooorbánrendszert.
Közgazdaságinak álcázott fejtegetések; nagy, tetszet?s, interaktív táblázatok; minden csillog-villog, rendkívül hihet?nek t?nik; az Orbán kormány pedig végleg, visszavonhatatlanul megkapta az „autokratikus” és a „diktatórikus” jelz?ket. Nyilván azért, mert sárba van tiporva a sajtószabadság, ahol semmit nem szabad leírni.
Hát ez nyilván akkor, ha ott leírták, akkor úgy is van. Mi itt a Toronyházban, az emberarcú fasizmus fellegvárában ezennel megkövetjük a Zindexet, hamut szórunk a fejünkre, burkába burkolódzunk, s azonnal kivándorlunk valamelyik bajdzsán, vagy isztán-végz?déssel rendelkez? demokráciába. De az emberarcú fasiszták is néha élnek a kritikai érzékükkel, s ezért aztán elkezdett minket furdalni a kíváncsiság kisördöge, hátha nem igaz ez a kiváló dolgozat.

Vagyis mi az, ami a kiváló liberális gondolatmenetben félrement?

Az, hogy minden emberi szimpátiánk ellenére az önazonosságtudatuk hamis. Rossz a narratíva. Egyszer?en fogalmazva az alaptézis, az axióma hibás. A helyes kiindulópont ugyanis abszolút más, mint amit ?k mondanak. Ett?l még a dolgozatnak vannak helytálló megállapításai, de mégis érdemes néhány dolgot konkrétan, s egyértelm?en megvizsgálni. Két alapprobléma van a dolgozattal.

1. Az úgynevezett magyar alkotmányos jogállam a 89-es, úgynevezett liberális alkotmány ellenére sem volt alapstruktúrájában sem alkotmányos, sem liberális, sem jogállam igazán. (Ha engedményt akarnék tenni a cikkírónak, akkor azt mondanám, hogy Alaptörvény meghozásáig sem volt az, s jöjjön a jobboldalnak a rossz hír: azóta sem az.)
2. A magyar úgynevezett nyugatos balliberális elit pedig sem nem nyugatos, sem nem liberális nem volt, s?t, még csak nem is elit a szó eredeti értelmében. (Meg még baloldali se igazán, a szó nyugatos felfogása szerint.)

A magyar alkotmányos „liberális” jog(szolgáltatási)rendszernek ugyanis három alapproblémája van. Az Ae, annak „gyermeke” a Ket, a Ptk és a végrehajtás.

Az els? érvem az, hogy az alkotmány ugyan demokratikus volt horizontálisan, vagyis volt hatalommegosztás, meg hatalmi ágak, meg különböz? szép és jó dolgok, a hatalmi ágak csúcsain úgy is m?ködtek a dolgok, ahogy kellett volna. Csak egy szinttel lejjebb már nem egészen, s még lejjebb pedig már egyáltalán nem.

A közigazgatási eljárási törvény és a közigazgatás egésze ugyanis 54. évi államigazgatási eljárási szabály volt 2004-ig, s azon alapul a mai is. A polgári törvénykönyv a Ptk az 59. évi törvény volt, amelyb?l (kis egyszer?sítéssel) a „szocialista” jelz?ket húzták csak ki. A végrehajtás és igazságszolgáltatás hatalmi ágainak személyi állománya teljesen érintetlen maradt, s a jogszolgáltatás pedig azóta is problémákkal küszködik.

Hogy a szociálpszichológusok is örüljenek: az úgynevezett demokráciánk „Top down” struktúrában volt demokratikus, ami magyaros értelemben azt jelenti, hogy egymás között a nagy bácsik szép elvek szerint vitattak meg kérdéseket, a kis prücskök pedig bekaphatták, ahogy mindig is volt, sajátos történelmünk minden egyes periódusában. (Nem, Tölgyessy Peti bátyánknak nincs igaza, a monarchiában sem volt fenékig tejfel a zélet a parasztoknak, s városi polgároknak.)

Itt jutunk el a következ? problémához, az úgynevezett „nyugatos elit” kérdésköréhez.

Az ugyanis nem volt az. A valódi magyar elitet 1944-t?l 1956-ig a két ?rjöng? totális rendszer teljes mértékben, tökéletesen és visszavonhatatlanul lefejezte. A 44-es nyilas hatalomátvétel a zsidó-polgárosult elitet tüntette el, 45-után a kommunista pedig az arisztokrácia maradványai, a parasztpolgárság (l. kulákok) és a magyar polgárosult elit kapta meg a végítéletét. Gyakran fizikailag és szó szerint értelmezend?en. ’56-után Kádárék pedig már csak a maradványokat tüntették el.

A jelenlegi szociológiai értelemben vett „elit”, – mivel a rendszerváltásban nem tetszettünk forradalmat csinálni – édesgyermeke a rákosista (l. Apró klán, stb) és a kádárista klientúrának. Nagyon sajnálom, 1990-t?l kitartóan ez az

csoport privatizált, („eredeti t?kefelhalmozott”), és egész 2010-ig minden komolyabb pozícióban ez a csapat volt. Attól még, hogy sokszor leírták magukról a pártlapjaikban (Népszabadság, Népszava, stb.), hogy ?k a baloldali, demokratikus és liberális elit, a tény nem változik, hogy ?k a kommunista klientúra tagjai vagy leszármazottai.

?k emellett még csak nem is nemzeti klientúra.

A cseh, a lengyel és a szlovák privatizáció képes volt megtartani nemzeti kézben a cég és egyéb vagyont. (Amellett, hogy nem keverjük a „nemzeti szót az „állami” szóval, hangsúlyozom..) Magyarországon nem sikerült ott tartani. Itt rablóprivatizáció folyt, és a stratégiai ágazatokat konkrétan darabokra vágva elkótyavetyélték. Persze van üdít? kivétel is. Például a MAL egy ilyen. Amikor az ember jó szoci kapcsolatokkal megmarad vezet? a páratlanul béna és amat?r Antall kormány alatt, mint f?osztályvezet?, azt a jó Horn Gyuláék segítségével vásárol magának egy alumíniumipart Szabó Pali haverjával, aki még Gyurcsánynál felt?nt.

Mit is ír a jobboldali elhajlással nem vádolható Magyar Narancs?

> **„Az 1994-ben hatalomra kerül? Horn-kabinet viszont a privatizáció felgyorsítása és a Hungalu megszüntetése mellett döntött. A cégek eladása f?leg akkor vált sürget?vé, amikor kiderült, hogy a költségvetés a szakadék szélén áll, nem lehet újabb milliárdokat az ágazatba pumpálni. Ekkor nevezték ki a részvénytársaság élére a jó válságmenedzser hírében álló Bakonyi Árpádot és Szabó Pált – az el?bbi a társaság elnökeként, az utóbbi a Hungalu vezérigazgatójaként tevékenykedett. Az ÁPV Rt. felügyelete alatt a vezet?ség közel két év alatt eladta az összes nagyobb céget, majd 1997 szeptemberében a privatizációs szervezet határozatban mondta ki a részvénytársaság 1998. január 1-jén kezd?d? végelszámolással történ? megszüntetését.”**

Még egyszer, vesz magának egy alumíniumipart. (Ett?l függetlenül az ember még a jobbak közé tartozott, nem szétdarabolta és anyagáron eladta az ágazatot, hanem fenntartotta és b?vítette. Ebbe a sikertörténetbe kissé kellemetlen részként illik bele a vörösiszap-katasztrófa, de ne akadjunk fenn a részleteken.) Vagy mondjuk anyós kölcsönéb?l veszünk magunknak egy timföld és korundgyártást. (Ugye ismer?s a mi jó exminiszterelnökünk, a Feri…)

Édes Jóistenkénk, és ?k voltak a jó példák (!), akik nem csak úgy anyagáron dózeroltak be egész iparágazatokat, hanem voltak szívesek legalább részben érteni hozzá (vagy olyanokat felvenni tanácsadni) és megtartani saját tulajdonukban….

Szóval ez itt klasszikus komprádor klientúra volt, s maradt.

Amikor emellett felnövekv?ben vannak jobboldalon nagyjaink, így különösen Árpikusz meg Lorenzó, akkor sose felejtsük el, hogy ?k a 100-ból kett?t tesznek ki, s nem egy „alumíniumipart” vásároltak maguknak, hanem az irtózatosan elbillent baloldali komprádor klientúra ellen képeznek (minimális) ellensúlyt. (Ett?l persze nem válnak szerethet?bbé, de a tények makacs dolgok.)

Úgyhogy a féltudású magyar elit, amelyr?l az index értekezett NEM elit. Az a komprádor klientúrája a szocialista pártnak. A magyar elit ugyanis MOST kezd egyáltalán lassan, (és ugyanúgy nem túl szimpatikus, de még mindig elfogadhatóbb módszerekkel) kialakulni. Aztán elkezdhetünk vitatkozni, merre kéne menni.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló